

עין משפט
נר מצוה

(ז) נראה דל"ל שריקס השרץ בתוכה דמי כשרץ עלמנו וכו'.

טמא טעור אלמא אין צודקין צימנין כדהדר ליה שמואל לנתן לו
אלאבא ומשמע אפי' על סימני הברייתא אין לסמוך מדלא אמר לו
שיצדוק צימני הברייתא וגם מה שאמר נתן בר אבא הן סימני
הברייתא והש"ס דין הוה מצי לשנויי הכי אלא דשפיר קא משני
ומה שאנו לוקחין מן העובדי כוכבים צייט'ס אע"פ שאינם אומרים
דשל עופות טהורים הם ומה שאנו לוקחים מן העובדי כוכבים
צייט'ס טרופות בקצרה לא דמיא דהכא איבער ריעותא מדוזין להו
לפי שהיו של טרפה אבל עשה שנוגשה צייט'ס לא חיישין ואלא
דרוב צייט'ס אין בהם דם ומעשים בכל יום שאנו אוכלין צייט'ס
ן העובדי כוכבים אזולא"ש וקנטיא"ש משום בשולי עובדי כוכבים
צייט'ס ונאסרו מטעם שלקות שלא היה בכלל ההיתר דשמי גזירות
לקות קדמה הרבה מדעי למימר בסוף פרק אין מעמידין
ומים בכסף תתן לו וישמתי מה מים שלא נשתנו אף אוכל שלא
היתה לא היה טועה זה הש"ס שידועות לכל היו כדאמר בפרק
דלמרינא הלכה כמאן דלאר צייט'ס משום בשולי עובדי כוכבים ד
משום דקמחא עיקר כיון דמכרין עליה המזויה להם מן הארץ ואנו
ב' (קדשי דגים) אין בהם משום בשולי עובדי כוכבים ואי עבדינהו
דיך פשיטא ומשני מהו דמימא הרסנא עיקר קמ"ל קיימא עיקר
ומטעם זה אין להמיר עיסה של פשטיד"א שאפא עובד כוכבים
וולי עובדי כוכבים ולא דמי לעיסה שנוגשה צייט'ס שהיזהר בתפולה
זזה. דווקא ניקבה כדחתן בפרק הנעור והרטוב (לקמן קטו:) ציט'ס שרץ
ע"ייה משום שרץ ב' וא"ת לאכול ולמלקות ל"ל ריקמה הא קי"ל
לא אסרינן התם מי רגעים של חמור א' וכן בצמון דריש ציט'ס טמא
השע דקרא דבת רישא לא אינטרין לגופיה אללא למידק מניה הא
ומי ושריא כדאמר בפ"ק דבכורות (דף י:) גבי חלב של צבמה טהורה
שאסורה ולא קאמר מנין לציט'ס טהורה שמתרת ונראה לפרש דציט'ס
קר ולא לכלבין דממעטין מיניה עוף טהור רובן על צי' עוף טמא
לכילה מידי דאמי ממי ושריה רחמנא והך ציט'ס כי אבר מן הדי
ולא לכלבין הוה אוקמינן אאפרוחים טמאים אבל צייט'ס לישתרו
שפתא ניחא הא דנקט ציט'ס שרץ דווקא ריקמה אסירה ואי לא
דכתב קרא דבת היענה ולא בשרץ ומייה קשה כיון דציט'ס
נסכת ציט'ס (דף י:) משמע דאסירה מדאורייתא וי"ל דמסבא

[illegible]

אן כסמך דרדיש ביצ
 וטמ דאסירי משרכיב
 וטמ כת היענה למח
 ובהלכות גדולות בהלכות
 הינה משמך דקרי
 וכת היענה למח
 ינופיה אלא למידך מיניה
 וכו' וכו' וכו' חס'
 חיצונית פני דברכות
 קשה לר"י מאי אקרי
 ביצת טמאה שהיא
 אסורה וכו' חס' לכל
 וכו' חס' וכו' חס'
 וי"מ דקרי מנין ביצת
 טמאה שהיא אסורה וכו'
 טהורה מותר דסד"א
 דאסוריה משום אבר מן
 החי ול"נ דא"כ חס'
 למימר מנין ביצת טמאה
 שהיא מותרת וכו' דנפק
 ל"נ ביצת טהורה שמותרת
 ומקחף ל"נ חס' לכל
 דמפטינן מניה וכו'
 (טהור) גמ' נראה לר"י
 לפרש וכו' ככתוב בחס'
 ועוד פ"ה מ"מ דקצינן מני
 ביצת אסוריה וכו' חס'
 בריה ל"נ להתבטל אבר
 ולחיי מיתי קרא דקרי
 ליה כת היענה. ולפי ר"י
 נראה דקרימא שם קמה
 ואכלה לוקח וקשה אלא
 ל"נ קמה תפול ליה לכל
 היענה מנין חס' וכו' דא
 ולחיי דפ"י חס' וכו' דא
 ל"נ קמה ואכלה וכו' חס'
 לקול קמה הואיל אבר מן
 טהורה הוא אבר מן החי
 וישרי כ' ימי חס' דרשין
 פ"ה דרדוקיב ביצת אבר
 טמא חזין איסור מכת
 היענה אלא ביצת טמאה
 כ' משענין ע"כ חס'